

Den Faglige Front

Den lange stilhet på den faglige front har medført at landsorganisasjonens sekretariat ifølge "fri fagpresse" for 2. august har sendt en purringsskrivelse en av de siste dager i juli for å utbe sig et svar på sitt brev av 30. juni. Det blev forlangt et klart svar på de stilte spørsmål.

Den 30. juli blev da også Landsorganisasjonens formann, Jens Tangen og adv. Viggo Hansteen innkalt til Dr. Kasper til konference. Fra denne blev de transportert direkte til Reichskommissar Terboven. Her innfant også sjefen for Gestapo sig. Terboven leste op et langt foredrag på tysk. I denne redegjørelse, som varte en halv time, uttalte Terboven at han fant brevet av 30. juni meget uheldig. Det burte ikke skrives om slike ting, sa han, det burte framføres muntlig. Brever faller så lett i urette hender, og blir feilaktig utnyttet. Terboven uttalte videre at han ikke vilde finne sig i at Direktoratet for Fagforeningsspørsmål blev neglisjert av Landsorganisasjonen. Det var nemlig opprettet av ham personlig. Han gjorde således opmerksom på at lønnsökning ikke evnlige bli gitt gjennom gjennom forhandlinger med Direktoratet. Forövrig hadde han liten tro på effektiviteten i lønns-tillegg fordi det bare vilde före til ytterligere heving av prisene og ny senkning av pengenes kjøpekraft. Truslen om at tillitsmennene vilde forlate sine stillinger hvis kravene ikke ble imötekommet, tok han med ro. Han skulde nok finne midler som forhindret en slik handling. En måtte være opmerksom på at kampen mot bolsjevismen vilde före med sig at en herefter vilde ta hardere på ting som en för hadde oversett. Det vilde således ikke bli vist et slikt höisinn som tidligere. Han vilde bl.a. begrunne sitt höisinn med at han hadde latt en mann som advokat Hansteen fortsette i sin stilling i Landsorganisasjonen.

Landsorganisasjonens formann repliserte med å henvise til at medlemmene nå ikke fant sig i at det ikke blev tatt klart standpunkt til organisasjonens fortsatte virke. De fant sig ikke i at de saker som er nevnt i henvendelsen av 30. juni fremdeles ligger ulöst. De forlangte således at lønsspørsmålet straks fikk sin avgjørelse. Likeens vilde de ikke finne sig i at tillitsmenn som opträtte på vegne av medlemmene blev forfulgt og arrestert. Et eksempel på dette kunde Tangen nevne den uro arrestasjonen av Gunnar Bråthen hadde fört med sig i Nord-Norge. Hvis ikke de saker som er nevnt i brevet blev löst, vilde organisasjonen tilslutt ikke ha medlemmer igjen.

Terboven oplyste at han var opmerksom på at medlemmene i stor utstrekning nektet å betale kontingent. Det fikk bli forbunnenes sak å greie opp i slikt. Forbunnene fikk finne sig i å forklare medlemmene hvordan saken lå an, så de opfylte sine forpliktelser. Om löslatelsen av tillitsmennene vilde han henvise til sjefen for Gestapo som var tilstede. Denne ga imidlertid ikke noe bestemt svar, men oplyste at arbeiderne fortsatte å lage vanskeligheter bl.a. hadde arbeiderne ved Kalnes i Tönsberg nå nedlagt arbeidet fordi et par tillitsmenn var arrestert. Terboven bemerket kynisk til denne opplysning at det "da heldigvis er meget effektive midler til å bringe en slik streik til ophör"

På spørsmål om hvorfor ikke löftet om å få trukket tilbake bestemmelsen om kommissær i Telefon- og Telegrafforbundet var effektivt, forklarte Terboven at dette måtte skyldes de norske myndigheter, men han skulde vite å ta sig av denne saken.

De arresterte organisasjonsledere Erling Stean, Paul Frank, Jörgen Berner Buland, Henriksen, Henning Bødtker og Oscar Röine, som hadde undertegnet felleshenvendelsen fra de 43 organisasjoner til Reichskommissar og som der for blev arrestert i juni måned, slap ut fra Möllergaten 19 den 1. august.

Hvad der ikke er til å tro:

Vi har fått anledning til å gjengi følgende skrivelse fra Medisinaldirektoratet. Skrivelsens innhold trenger såvisst ingen kommenta-

Direktøren for Det sivile Medisinalvesen,
O s l o.

Til Oslo Helseråd,

Man har fått melding om at svangre kvinder, som er blitt besvangret av tyskere, har fått besök av helserådets sykepleiersker, som likeoverfor disse kvinder har uttalt sin forbauselse over at de her kunnet ha samkvem med tyskere og la sig besvangre av dem.

Forsåvidt som dette medfører riktighet, skal man be om at denslags agitasjon av Helserådets sykepleiersker öieblikkelig må bli stoppet.

Oslo, den 14. juli 1941.

Gunnar Amundsen (sign.)

Avskjedigelser og forandringer innen kommunene

Der meldes om en rekke opsigelser som i den senere tid har foregått vesentlig til fordel for N.S.medlemmer som på denne måte skaffes "bein".

I Bergen er finansrådmannen og 3die rådmann entlediget. Bergens ordfører Rektor Stensaker har forlangt å få fratre som ordfører.

I Aker er den tekniske rådmann avskjediget fordi han hadde meldt sig ut av ingeniörföreningen !

Fra Telemark meldes at 7 lensmenn er avskjediget og desuten er Overingeniör Fixdahl og avdelingsingeniör Vern ved Fylkets veivesen avskjediget. Mot overingeniör Fixdahl er et av anklagepunktene at han hadde skaffet arbeide på et nytt veiarbeide i Telemark for redaktör Harm (Telemark Arbeiderblad) Redaktör Brunsvik (Skiensfjordens Presse) og lensmann Lödemehl som alle tre hadde mistet sine stillinger på grunn av "nyordningen."

Forholdene i Tyskland.

Åa dömme efter flere meldinger vi i den senere tid har fått fra Tyskland, blir stillingen og stemningen dernede stadig dårligere. Folk ser mer og mer mørkt på fremtidsutsiktene og troen på den endelige seir blir stadig mindre. Folk forstår at den nye krig mot Russland er et spill med menneskelig av volsomme dimensjoner.

Matsituasjonen har også forverret sig. I Berlin har det vært dager hvor der ikke fantes poter og ikke öl og dette er noe som gjør inntrykk på tyskerne. Bombingen av tyske byer er blitt vollsommere og antallet av ofre er jo langt höiere enn de officielle tyske kommunikser forsöker å gi inntrykk av. Dette kan man lese sig til av tyske avisers opgaver over ofrenes antall. Særlig har bombingen av Hamburg i de siste måneder vært langt vollsommere og med langt større skadevirkning enn tidligere. Men det som har gjort störst inntrykk på besökene i Hamburg enn selve bombingen er den uendelige rekke kvinder og barn som har beleiret jernbanestasjonene for å komme ut av byen. Dette nektes dem imidlertid av de tyske myndigheter som isteden har skaffet frem til Hamburg extra rasjoner av kjørt egg og smör for på denne måte å berolige stemningen. Der er endel murring i Tyskland men noen almindelig misstillit til den nuværende hitlerledelse kan der ikke påvises. Der er imidlertid flere tegn som tyder på at Hitlers stilling begynner å rokkes. Som et litet eksempel kan nevnes at på et gymnasium i Berlin blev Hitlers billede revet ned av veggen og kastet ut av vinduet. Det eiendommelige var at skolen dysset ned saken. Det hadde neppe hendt for et år siden.

Også her i landet får man inntrykk av at et visst misstot mer og mer gjør sig gjellende, særlig innen den tyske værnemakt. Troen på den endelige seier blir stadig mindre. I Nord-Norge gjør der sig gjellende en sterk frykt for amerikansk invasjon.

Olsokfest i Sarpsborg. Olav den Helliges regnes som Sarpsborgs grunnlegger og Olsok blir derfor feiret som byens store fest. Det tradisjonelle program for festlighetene begynner med bekransning av Olavstatuen, fortsetter med historisk ontog på museaspl. ssen og slutter med folkefest i Kullåsnerken.

Også i år var det meningen å feire dagen på denne måten. Men et par dager før Olsok ga N.S. beskjed om at de skulde overta arrangementet med kst. Lunde i spissen. Festkomiteen måtte i all hast gi avbud til riksantikvar Harry Fett, som skulde holdt talen for dagen, og byen befolkning forberedte sig på å gi Lunde en værdig mottagelse. Festen forløp således:

Ved bekransningen var de eneste tilstedeværende en medbragt hirdtropp. Lunde la i all hast kransen ved kongens føtter, sløifet talen og dro til museet. Her var museumsstyret på 3 medlemmer de eneste fremmøtte, og for disse holdt så Lunde et kraftig opgjør med plutokratene, hvorefter han bilte til folkefesten i Kullås. "Folket" var representert utelukkende av tyske soldater og byens töser. Til denne forsamling rettet Lunde en manende appell om å slutte op om N.S. og utbrakte 3 x 3 Heil og Sæl for Føreren. Dermed var festlighetene forbi. Fritt Folks referat av 30/7 fremholder at festen var strålende og arrangementet meget vellykket og gir forøvrig inntrykk av at kst. Lunde blev båret på gullstol av byens befolkning hele dagen.

Under kst. Statsråd Riisnæs tale på torvet i Bergen forleden var der 50 hirdmenn og 100 tyskere som tilhørere.

Erling Björnson skal efter sigende nu forsøke å trekke sig vekk fra N.S. Han hadde lovet å være med kst. statsråd Schancke på en foredragsreise i Trøndelag og derefter i Tyskland, men har trukket sitt løfte tilbake og definitt sagt nei. Forøvrig er det jo temmelig betydningsløst hvad Erling Björnson foretar sig. Om hans kamfelle Jens Hunseid foreligger der ikke noe nytt. Han har den tvilsomme glede ikke å være blant de fylkesmenn som den nye N.S. ledelse har avskjediget. Han har greid å beholde sitt "bein" Terboven så i sin tale den 25. sept. at det var enkelte stortingsmenn som var villig til å ofre alt for å beholde sine "bein". Det må eiensynlig være Jens Hunseid som Terboven dengang tenkte på.

Naziprestene belønnes. En av kakekorstogprestene, Johs Andersen, som stod først av underskriverne på naziprestenes oprop, har allerede fått sin belønning, idet han er utnevnt til sogneprest i Dröbak. Han har karakteren "non" til embedseksamen, og den eneste geistlige stilling han har hatt var stillingen som hjelpeprest i Stavanger, hvor han av menighetsrådet fikk den at test at han var fullstendig uduelig som sjelesörger!. Senere har han ernært sig som pultostagent, og umiddelbart för hans utnevning til sogneprest blev han av politiet ilagt en mulkt på 50 kroner for å ha solgt ost under falske foregivender. Det er vel dette som har kvalifisert ham til stillingen.

Norges Bondelag.

Siden nazistene ved sin aksjon mot stateråd Mellbye, og generalsekretær Dietrichsen, overtok ledelsen av Norges Bondelag, har denne organisasjon fört en döende tilværelse. På kontoret hersker gravens stilhet, det eneste man har å gjøre har vært å registrere utmeldinger, som det har kommet rikelig av, både fra lagene og de enkelte medlemmer. Nazistene har ved forskjellige triks försökt å stoppe utviklingen, men forgjeves. Olga Bjoner blev permittert som formann i kvinnenevnden, og de försökte å kaste bondekvindeblår i öinene ved å opnevne fru Arentz fra Trøndelag i hennes sted. Men fru Arentz avslø å gjøre lakeitjeneste for fru Bjoner.

Det vakte imidlertid övrig önske at endel ikke nazister, Klokk, Glærum, og Karset blev stående i arbeidsutvalget efter at Mellbye blev avsatt og endog var med på å undertegne en "redegjørelse" som försökte å rettferdiggjøre aksjonen. I denne redegjørelse blev det opplyst at arbeidsutvalget skulde lede Bondelaget inntil landsstyret kunne tre sammen, og ikke lenger enn ut juni måned. Denne fristen blev överskredet og landsstyret har endnu ikke fått lov å holde möte. Det meldes nu at de 3 ikke nazister har trått ut av arbeidsutvalget. Dette er en ny lærepenge for dem som har trodd at det går an å stole på nazistenes löfter.

TIL VAARE ABONNENTER. Da store deler av landet har måttet avlevere sin radio og således ikke kan höre nyhetene, skal vi försöke efterhvert å sende ut kortfattede referater av de viktigste nyheter fra London.

Husk å fornye abonnementet. Kontingent mottas med bejærlichkeit.